סדר ברכת המזון – נוסח בלדי

נוטלים מים אחרונים עד פרק שני מן האצבעות, ומנהגינו לקנח אז גם את השפתיים.
ומנהגינו לכסות הלחם במפה נאה גם בזמן שאין מברכין על היין. ונוהגים לומר:

אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי:

המברך אומר רִבּוֹתַי בָּרְכוּ. והם עונים בָּרוּךְ:
ואומר נְבָרֵךְ (מעשרה מוסיף לֵאלֹהֵינוּ) שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ:
והם עונים בָּרוּךְ (מעשרה מוסיפים אֱלֹהֵינוּ) שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ:
והמברך חוזר ואומר בָּרוּךְ (מעשרה מוסיף אֱלֹהֵינוּ) שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַזָּן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בְּטוּב, בְּחֵן, בְּחֶסֶד, וּבְרַחֲמִים. וְטוּבוֹ הַגָּדוֹל לֹא חָסַר לָנוּ, וְאַל יֶחְסַר לָנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא זָן וּמְזַיֵּן, וּמְפַרְנֵס לַכֹּל. כָּאָמוּר, פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ, וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן. וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַזָּן בְּרַחֲמָיו אֶת הַכֹּל:

נוֹדֶה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּנְבָרֵךְ מַלְכֵּנוּ. כִּי הִנְחַלְתָּ אֶת אֲבֹתֵינוּ, אֶרֶץ חֶמְדָּה, טוֹבָה וּרְחָבָה, בְּרִית וְתוֹרָה. וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים. וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ רְצוֹנֶךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ:

בחנוכה ובפורים אומר על הנסים

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַמִּלְחָמוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַפֻּרְקָן, שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ, בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה: בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר. כְּשָׁעָמַד הָמָן הָרָע עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבִקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, וּשְׁלָלָם לָבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם, וְדַנְתָּ אֶת דִּינָם, וְרַבְתָּ אֶת ריבם, וְנָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. וְהִפַּרְתָּ

בחנוכה

וּמָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים, וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וּפֹשְׁעִים בְּיַד עוֹשֵׂי תּוֹרָתֶךָ. וְעָשִׂיתָ לְךָ שֵׁם גָּדוֹל בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ פֶּלֶא וְנִסִּים. כְּשֵׁם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם פֶּלֶא וְנִסִּים, כָּךְ עֲשֵׂה עִמָּנוּ נִסִּים וּגְבוּרוֹת, בָּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת:

בפורים

אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ, וַהֲשֵׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ לְךָ שֵׁם גָּדוֹל בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ פֶּלֶא וְנִסִּים. כְּשֵׁם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם פֶּלֶא וְנִסִּים, כָּךְ עֲשֵׂה עִמָּנוּ נִסִּים וּגְבוּרוֹת, בָּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת:

וְעַל כֻּלָּם, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אֶת שִׁמְךָ. כָּאָמוּר, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ, וּבֵרַכְתָּ (מוזג הכוס במים) אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עַל הָאָרֶץ (מוזג הכוס במים) **וְעַל הַמָּזוֹן:**

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, תַּחֲזִיר לִמְקוֹמָהּ בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומר

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וּבְמִצְוַת יוֹם הַמְּנוּחָה הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנָנוּחַ בּוֹ, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ, וְאַל תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ:

בראש חדש, יום טוב, חול המועד, מוסיף

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר לְפָנֶיךָ זִכְרוֹנֵנוּ, זִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, זִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, זִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפְלֵטָה, לְטוֹבָה, לִבְרָכָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים.

בראש חדש: **בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.**

בפסח: **בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה.**

בחוהמ"ע: **פסח בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם מוֹעֵד חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה.**

בשבועות: **בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה.**

בסוכות: **בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה.**

בחוהמ"ע סוכות: **בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם מוֹעֵד חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה.**

בשמיני עצרת: **בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם חַג שְׁמִינִי עֲצֶרֶת הַזֶּה.**

בראש השנה: **בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה.**

ביוה"כ: **מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה.**

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. פָּקְדֵנוּ בּוֹ לִבְרָכָה. הוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ. וּמַלְּטֵנוּ בּוֹ מִכָּל צָרָה וְיָגוֹן, וְשַׂמְּחֵנוּ בּוֹ שִׂמְחָה שְׁלֵמָה, כִּי אֵל מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן אָתָּה:

וּבְנֵה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בִּקְרוֹב, כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו אֶת יְרוּשָׁלָיִם: (המברך אומר בלחש) **אָמֵן.**

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל, אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ, אַדִּירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם, הוּא גּוֹמְלֵנוּ חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְכָל טוּב: הָרַחֲמָן יִשְׁתַּבַּח לְדוֹרֵי דּוֹרִים: הָרַחֲמָן יִתְפָּאַר לָנֶצַח נְצָחִים: [הָרַחֲמָן יִסְמְכֵנוּ עַל הַכָּבוֹד: הָרַחֲמָן יִטַּע שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הָרַחֲמָן יִגְאַל שְׁכִינַת עֻזֵּנוּ: הָרַחֲמָן יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ: הָרַחֲמָן יִפְתַּח לָנוּ אֶת יָדוֹ הָרְחָבָה: הָרַחֲמָן יִפְתַּח לִבֵּנוּ וְלֵב בָּנֵינוּ לְתַלְמוּד תּוֹרָתוֹ: הָרַחֲמָן יְגַדֵּל לַעֲבוֹדָתוֹ וּלְיִרְאָתוֹ: הָרַחֲמָן יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָלַל חוֹלֵי עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל:] הָרַחֲמָן יְפַרְנְסֵנוּ בְּכָבוֹד: הָרַחֲמָן יְזַכֵּנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ, וּלְבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

מִגְדִּיל (ביום שאומרים הלל, בחנוכה ובפורים אומר מִגְדּוֹל) **יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ, וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ, לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ, וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: (בָּרוּךְ הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ):**